

ansatte. Det vil ikke i det lange løb kunne accepteres, at der skal tages fra den private sektors ansatte for at gives til den offentlige sektors ansatte, hvis der hermed sker en stærk favorisering af sidstnævnte gruppe.

Det er imidlertid åbenbart, at der allerede igennem nogle år — og formentlig i stadig stigende omfang — er sket og sker en favorisering af den offentlige sektors ansatte på en række områder. Som eksempler herpå kan fremhæves:

a. Chaufførområdet:	
København.....	+ 285 kr. om ugen
do ved 10 års anciennitet.....	+ 470 kr. om ugen
b. Rengøringsområdet:	
København, begyndelsesløn.....	+ 4,53 kr. i timen
do slutløn.....	+ 6,28 kr. i timen
c. Vagt- og tilsynsfunktionærer:	
slutløn.....	+ 410-958 kr. mdl.
d. Vaskeriområdet:	
København, begyndelsesløn.....	+ 1,46 kr. i timen
e. Kontorområdet:	
Hovedstadsområdet:	
statens lønninger ctr. HK-overenskomst.....	+ 1.409 kr. mdl.
kommuner ctr. HK-landsoverenskomst.....	+ 1.795 kr. mdl.
lønstatistik staten (hovedstadsomr.).....	+ 894 kr. mdl.
kommunerne (ved 2-3 års anciennitet).....	+ 1.201 kr. mdl.
f. Laborantområdet:	
2 års anciennitet, staten.....	+ 679 kr. mdl.
kommunerne.....	+ 851 kr. mdl.
g. Arbejderområdet:	
normalløn uden anciennitet.....	+ 4,53 kr. i timen
ved 10 års anciennitet.....	+ 7,53 kr. i timen.

Andre områder er ikke umiddelbart sammenlignelige på grund af forskelle i jobfunktioner, men også på de ikke-sammenlignelige områder er det forslagsstillernes opfattelse, at aflønningen i den offentlige sektor generelt er høj. Yderligere er de offentligt ansatte for tiden omfattet af den efter forslagsstillernes opfattelse umoralske taktregulering.

2. Pensionsordninger:

Tjenestemandspension og private pensionsordninger for overenskomstansatte og i koncessionerede selskaber er generelt langt bedre for, og omfatter en langt større del af, den offentlige sektor end tilsvarende for det private arbejdsmarked.

Det virker umiddelbart anstødeligt, at den meget store befolkningsgruppe af offentligt ansatte tjenestemænd og overenskomstansatte, der livet igennem arbejder under særlig god social trykthed, også i alderdommen begunstiges væsentligt på den øvrige befolknings bekostning. Det skaber splittelse, mis-

1. Lønføring:

En undersøgelse over overenskomstfastlagte lønsatser foretaget af Dansk Arbejdsgiverforening i juli 1974 viser på alle sammenlignelige områder, at den offentlige sektor i meget høj grad er lønførende. Der foreligger ikke nyere samlede oversigter, men der er ikke dokumentation for, at forholdene skulle have ændret sig. Ifølge nævnte undersøgelse var lønforskellene således (beløbene angiver mer-lønnen for de offentligt ansatte i forhold til privat ansatte):

tillid og misundelse, at denne særligt privilegerede gruppe oven i folkepensionen — alene reguleret med samordningsfradrag — oppebærer pensioner, der på årsbasis udgør fra ca. 30.000 kr. til ca. 115.000 kr. Efter at der er indført folkepension, er der ingen argumenter for at opretholde en ordning, der stiller offentligt ansatte bedre end f. eks. ekspedienter, landmænd, tandlæger eller andre selv-pensionistgrupper, ja, i mange tilfælde stiller pensionerede tjenestemænd langt bedre end erhvervsaktive familier med mellem- og lavere indtægter. I denne forbindelse henvises i øvrigt til det af fremskridtspartiet i folketingssamlingen 1975-76 fremsatte forslag XXIII (forslag til folketingsbeslutning om pensionsvilkår for nyansatte i offentlig tjeneste).

Hertil kommer, at udviklingen i pensionerne i medfør bl. a. af pristalsreguleringen er løbet fuldstændig løbsk. Det kan næppe med nogen ret hævdes, at den unge cand. jur. eller cand. polit., der i midten af trediverne blev ansat i det offentliges